

Februari '94

1e jaargang nr. 1
verschijnt tweemaandelijks

RED ZEBRA

interview

*
LEONOS
*

**Panic On
The Titanic**

*

SABOTAGE

QU'EST-CE QUE C'EST

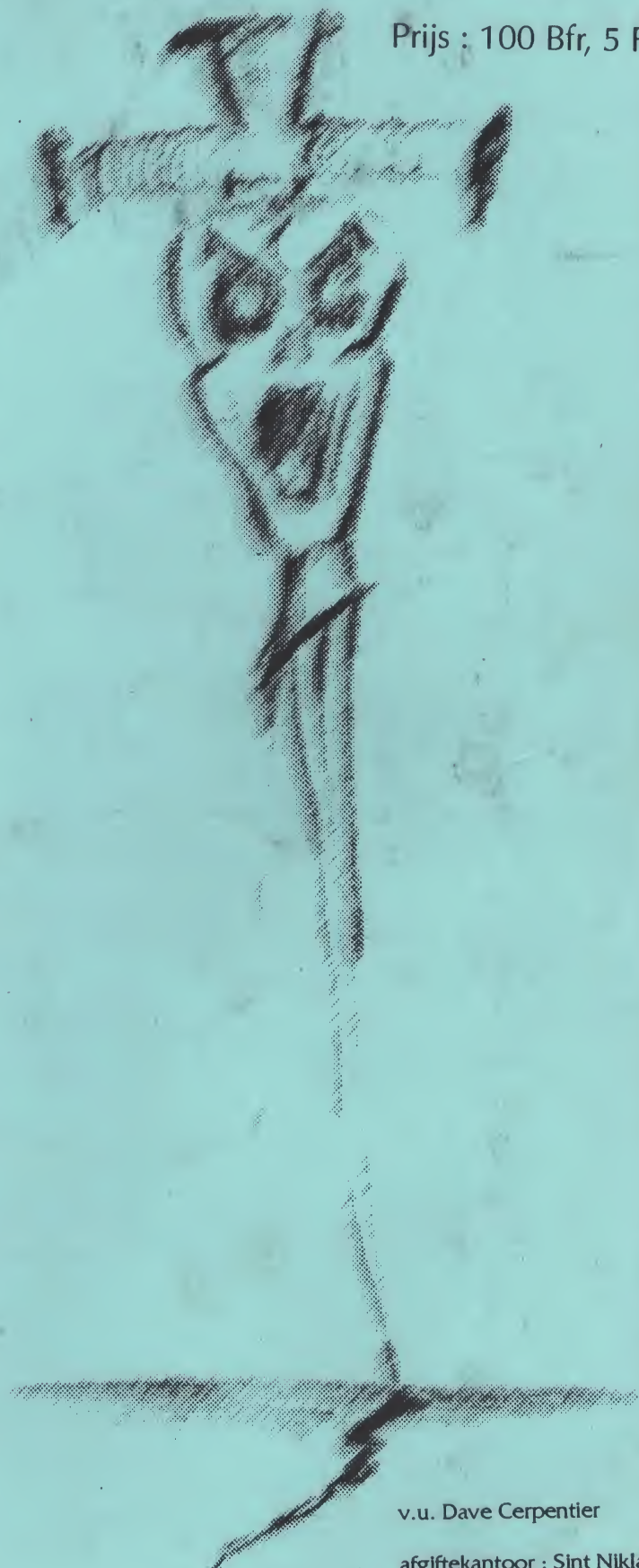
*

CD en K7 besprekingen
Concert- en Fuif agenda
Nieuws

Dark Entries

Wabe & Techno Magazine

Prijs : 100 Bfr, 5 Fl.

v.u. Dave Cerpentier

afgiftekantoor : Sint Niklaas
afgiftdatum : Februari '94

Meir 21
2000 Antwerpen
Tel. 03/231.18.65
Fax 03/233.61.45

BOOGIE CD-STORE

WAVE - GOTHIC- ELECTRO

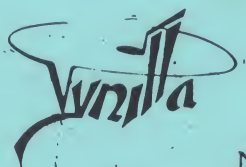
PREDIKHERENSTRAAT 11
8000 BRUGGE
TEL. & FAX 050 / 34 04 08

records

BOB DRIEGE
ST.-KWINTENSBERG 38
B-9000 GENT
BELGIUM

TEL & FAX: 32 - 91/23 71 22

New & Second Hand,
Rare items, Collectors,
Bought & Sold
Open from 11 to 18h
Closed on Sundays

radio

105 FM

Progres

Edito

"Goth is back! Daar zullen ze in Londen en Sint-Niklaas niet van opkijken..." Dit zinnetje las ik vorig jaar in het Rif Raf tijdschrift, en daar ik zelf in Sint-Niklaas woon, heb ik er eens smakelijk om moeten lachen... Stel je voor: Sint-Niklaas wordt hier zowaar in één adem met Londen genoemd! Toch zit er enige waarheid in: wave & electro zijn inderdaad terug populair bij ons, en niet alleen in Sint-Niklaas, maar in heel Vlaanderen! (Ongetwijfeld is Waregem het centrum.) De tijd is nu rijp geworden om een wave & techno magazine in Vlaanderen te lanceren, en dit is het resultaat: Dark Entries nr. 1. (Hopelijk zullen er nog veel volgen.)

Eigenlijk is dit niet het eerste magazine waaraan ik werk, want voor Dark Entries gaf ik samen met Ben het Exodus magazine uit. Doch om persoonlijke redenen ben ik hiermee gestopt, en jullie zullen jammer genoeg nooit een tweede editie van Exodus zien, want ook Ben heeft ermee gekapt. Misschien kunnen jullie deze Dark Entries beschouwen als de opvolger van Exodus, want sommige interviews werden ten tijde van Exodus afgenomen. Maar genoeg nu over een magazine dat al lang dood is, let's talk about Dark Entries!

Dark Entries is in de eerste plaats een wave & techno magazine voor Vlaanderen, en ditmaal hoop ik het regelmatig te kunnen uitbrengen. Dark Entries is ook een radioprogramma in Sint-Niklaas, elke donderdagavond tussen 19.30 en 21 u. En Dark Entries zal ook verscheidene fuiven en hopelijk optredens organiseren, waar we jullie allemaal verwachten! (Dark Entries is ook een nummer van Bauhaus, maar daar hebben wij natuurlijk niets mee te maken.) Als jullie opmerkingen of vragen hebben omtrent dit magazine, schrijf me dan gerust! En dan rest me nu alleen nog dit: veel leesplezier met deze eerste uitgave van Dark Entries...

Dark Entries

c/o Dave Cerpentier

P.O. BOX 93

9100 Sint-Niklaas

België

Tel.: 03/777 66 74

Met dank aan: Dany Stuer (voor de schitterende lay-out), Ben S., Metrophone Antwerpen, Vynilla, Rataplan, The Kitchen, Radio Progres, en iedereen die het mogelijk heeft gemaakt dat dit magazine eindelijk kon verschijnen.

Groetjes aan: Side-Line, Suicide Commando, Lescure 13, Fuze Box Machine, Dive en Martine, Alain Meulebrouck ("The Steeple Chase"), Tineke, Isabelle, alle vrienden en kennissen, en natuurlijk: alle lezers.

INHOUD

Nieuws & Informatie.....	Pag. 4
Concert- & Fuitagenda.....	Pag. 5
RED ZEBRA : Interview.....	Pag. 6
Panic On The Titanic.....	Pag. 9
Lacrimosa.....	Pag. 10
Sabotage, Qu'est-ce que c'est?	Pag. 12
CD en K7 besprekingen.....	Pag. 14

Nieuws & Informatie

16 april '94 zal in Waregem weer de geschiedenis ingaan als een zwarte zaterdag. Dan organiseert The Invitation vzw immers alweer het derde grote Wave festival in Sporthal 't Gaverke.

Eind februari verschijnt de nieuwe CD "Tote Augen sehen Leben" van Goethes Erben. Deze is het laatste deel van de trilogie die met "Das Sterben ist ästhetisch bunt" begon, en met "Der Traum an die Erinnerung" voortgezet werd. Goethes Erben zullen in Duitsland hun nieuw werk live voorstellen in maart, en in augustus wordt een Europese tournee verwacht!

X Marks the Pedwalk moet bij het te perse gaan van dit magazine hun nieuw album "The killing had begun" uitgebracht hebben bij Zoth Ommog.

Dark Star zal binnenkort weer uitpakken met 2 nieuwe samplers: Bouquet of dreams vol. 2 en 3. Volume 3 zal hoofdzakelijk muziek bevatten van Duitse bands, en volume 2 bevat de volgende groepen: Walkabouts, And also the trees, Vox, Sarband, Love is colder than death, Chandeem, Mark Burgess and the sons of God, Rain on Bamboo, Deine Lakaien, Lars Falk, Qntal; Wolfsheim, Katrin Achinger, Twice a man, Bel Canto,...

Andere nieuwe releases bij Dark Star, gepland voor eind januari -februari: Tender Days MCD (Wolfsheim); World without end CD (De/Vision); Sculptures, fruits and companions CD (The cain principle); Libertinage MCD (Sabotage qu'est-ce que c'est?); Drifting in visions CD (The caves).

Danse Macabre en Zoth Onmog zijn sinds oktober '93 van adres veranderd. Nieuwe adressen: Danse Macabre, Jean-Paul-Strasse 26, 95444 Bayreuth, Duitsland en Zoth Onmog, Norsk-Data-Strasse 3, 611352 Bad Homburg, Duitsland.

Over Danse Macabre gesproken... ook zij hebben enkele nieuwe releases uitgebracht, zoals "Ten Movements" CD van Printed at Bismarck's Death, "Cypress" CD van Alva Novalis en "In flimmernder Nacht..." CD van Endraum.

Tyske Ludder, bekend van de vierde Art & Dance sampler, is er eindelijk in geslaagd om een debuut CD uit te brengen bij KM-Musik

Eindelijk is er weer een nieuwe verzamel CD van Kugelblitz: Rotation 3, met daarop o.a. onze eigen Belgische Lescure 13!

Apocalyptic Vision is een gloednieuw Duits platenlabeltje dat het geluk heeft om de langverwachte debuut CD van Sopor Aeternus uit te brengen. Daarnaast releasen ze ook wat oud werk van Clair Obscur, een groep die de verantwoordelijke van Apocalyptic Vision erg nauw aan het hart schijnt te liggen.

Brenal van Calva y Nada zal zeker de volgende CD van Der Prager Handgriff produceren. Wanneer die zal verschijnen, is nog een groot vraagteken.

The Eternal Afflict is absoluut niet tevreden met het label Glasnost Records, dat speciaal voor hen was opgericht. Hun contract is momenteel afgelopen, en ze willen geen nieuw meer ondertekenen bij Glasnost. Ze hopen dat laatstgenoemde dan over kop zal gaan. Het is trouwens nog lang niet zeker of zanger Cyan nog bij The Eternal Afflict zal blijven. Dit kan wel eens het einde betekenen van 1 der populairste gothic/techno acts in Duitsland!

Nieuws & Informatie

In februari moet de tweede CD van Aurora verschijnen, en ditmaal wordt het een dubbel CD! Peter Spilles (Project Pitchfork) heeft niet alleen tijd gevonden om nieuw materiaal van Project Pitchfork en Aurora uit te brengen, maar werkt momenteel ook nog aan een muzikaal project met de zanger van Deine Lakaien en de gitarist van Love like Blood. De naam van dit project? Awake in desire.

The heren van The Garden of Delight waren eind '93 blijkbaar erg produktief. Ze brachten een nieuwe maxi uit ("Shared Creation"), een nieuwe CD ("Sargonid Seal"), en een gelimiteerde box ("Nava") met daarin hun nieuw materiaal + de vorige 2 CD's!

Chandeen zal op 10 februari '94 z'n debuut CD "Shaded by the leaves" bij Hyperium uitbrengen. Daarnaast zullen ze hun bijdrage leveren aan taltijke samplers.

Tot slot nog dit: wie in Dark Entries een advertentie wil plaatsen (b.v. omdat hij een bepaalde plaat zoekt), kan dat vanaf de volgende editie. Schrijf dus gerust nu naar Dark Entries, en je advertentie zal in deze rubriek opgenomen worden. Als je b.v. in een wave of techno groep speelt, stuur dan gewoon een demo op, en je zal in de volgende editie een bespreking vinden van jouw werk + vermelding van je adres, zodat iedereen die in jouw muziek geïnteresseerd is, je kan contacteren.

AGENDA

- Vr. 28.1 Red Zebra (Belfort, Poperinge)
- Za. 29.1 Red Zebra (Roosevelt, ?)
New Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
- Ma. 31.1 Red Zebra (Lido, Leuven)
Cocteau Twins (Lunatheater, Brussel)
- Za. 5.2 New Wave & Gothic Party (Den Twieoo, Gent)
- Vr. 11.2 The Breath of life + Sygo Cries (J.C. Ten Goudberge, Wevelgem)
- Za. 12.2 Nösferätu + The Breath of life + Jacquy Bitch (The Steeple Chase, Waregem)
- Zo. 13.2 Nösferätu (Den Twieoo, Gent)
- Za. 19.2 Black Celebration Party (Limelight-Follies, Antwerpen)
- Za. 12.3 Madre del Vizio + Engelsstaub (The Steeple Chase, Waregem)
- Za. 26.3 New Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)

I can't live in an ... INTERVIEW

Daar Dark Entries een Belgisch magazine is, willen wij graag in elke uitgave een artikel wijden aan een groep van eigen bodem. Begin vorig jaar had ik het genoegen om Peter Slabbynck van Red Zebra te interviewen in mijn radioprogramma op Radio Progres, samen met "Prosper Persijn" (ook een Progres-d.j.), die ooit bij de gelukkigen was om Red Zebra Humo's Rock Rally '80 onveilig te zien maken. We vonden dit zo'n interessant gesprek, dat we besloten hebben om ook de lezers van Dark Entries te laten genieten van dit interview, dat ons terug voert naar een tijd waarin punk en wave hoogtij vierde...

Dark Entries: Met "I can't live in a living room" is Red Zebra vrij bekend geworden. Nochtans was er ook een periode daarvoor. Kan je daar iets meer over vertellen?

Peter S.: We zijn begonnen omstreeks '78-'79. 't Enige probleem toen was dat we eigenlijk niet konden spelen, zodat we de instrumenten verdeeld hadden naargelang het ons uitkwam. Ik moest zingen, want ik was te slecht in de andere dingen. We speelden toen 3-4 akkoordennummers in de stijl van de Ramones, Sham 69, en geleidelijk evolueerden we naar ietwat moeilijkere nummers. In '80 hebben we meegedaan aan de Rock Rally, dat toen nog zonder halve finales en dergelijke was. Je moest zelfs geen bandje opsturen; er was gewoon een préselectie waarbij je zelf volk had opgeroepen. Ik weet nog dat de groep die voor ons speelde, nummers had in de stijl van "Appel, ik heb in jou gebeten", en wij kwamen daar vlak achter met onze muziek, die blijkbaar in de smaak viel. Zo zijn we in de finale geraakt, en toen is alles heel vlug gegaan, want in die tijd was er veel belangstelling van organisatoren voor lokale groepen, veel meer dan nu bij voorbeeld.

Dark Entries: Dat was de periode van de punk, en daarna kwamen jullie in de Cold Wave/New Wave periode, of hoe zagen jullie dat zelf?

Peter S.: De mensen plakten daar alle soorten etiketten op, wij vonden dat niet uit! Dat was soms heel vervelend, omdat het gebeurde dat een deel van het publiek afhaakte omdat je plots New Wave was en je was dan geen punk meer. 't Was in 't algemeen een periode van "alles kan, alles is mogelijk, je hoeft niet zo goed te kunnen spelen". De organisatoren staan klaar met optredens, als je geen geld hebt om een plaat op te nemen, doe je het in eigen beheer, en dat blijkt dan te lukken. Je spreekt af met andere Belgische groepen, zoals de Scabs b.v. Zij verdeelden onze single in Diest, wij verdeelden hun single in Brugge. Als je nu een plaatje maakt, denk je voortdurend: "Verdorie, gaan ze dat draaien op Studio Brussel? Als ze dat niet draaien, mogen we het vergeten." Al die dingen speelden geen rol in die tijd.

Dark Entries: Tja, het is misschien nu belangrijk dat je gedraaid wordt op Radio Progres!

Red Zebra

Dark Entries: Zo'n 2 jaar geleden gaven jullie enkele reünieconcerten. Toen had iedereen verwacht dat er een verzamel CD van Red Zebra zou verschijnen, o.a. omdat de platen zo moeilijk te vinden zijn. Waarom pas nu een verzamel CD?

Peter S.: Er was in die periode ook al sprake van, maar we misten een aantal banden (mastertapes), en zolang je die niet hebt, is het een beetje moeilijk om een CD op te nemen, want dan moet je vanuit platen te werk gaan, en dat geeft altijd kwaliteitsverlies. Enfin, dat was toen heel frustrerend. We werden op allerlei sporen gebracht; de ene beweerde dat dié enkele mastertapes van ons had, de ander zij dat dié mastertapes had,... We hebben heel veel tijd verloren om dat uit te pluizen, en uiteindelijk zijn die banden toch niet boven gekomen. Voor we het wisten, waren die reünieoptredens er, en dan was het niet meer mogelijk om nog iets uit te brengen. Pas begin vorig jaar heb ik besloten om toch die verzamel CD te maken, vooral omdat we gemerkt hadden op die reünieoptredens dat er heel veel jonge mensen naar ons toe kwamen en vroegen of we nog platen hadden. We moesten die altijd ontgoochelen. Ook van vrienden hoorden we dat er b.v. in Brussel 1500 à 2000 BF. gevraagd werd voor Bastogne, en dan weet je dat het voor die jonge mensen bijna onmogelijk is om achter die platen te geraken, tenzij ze er serieuze bedragen voor neertellen. We vonden dat het toch tof zou zijn om die verzamel CD uit te brengen, en we merken ook dat er genoeg belangstelling voor is.

Dark Entries: Eén van dé invloeden van Red Zebra is toch wel Joy Division, of niet?

Peter S.: Wij vinden dat niet zozeer, enfin, we hebben dat etiket opgekleefd gekregen, en dat is ook een beetje onze eigen fout, want we speelden altijd "Transmission" van Joy Division, gewoon omdat we dat een heel goed nummer vonden. Maar 't is vooral door Bastogne, omdat Bastogne een beetje diezelfde sfeer uitademde en van al onze platen de meest doemachtige teksten heeft. Ik vond Joy Division wel een heel toffe groep, vooral de maxisingles zoals "Atmosphere" en "Transmission" vond ik heel sterk. Maar om nu te zeggen dat de grootste van Red Zebra Joy Division is? We luisterden inderdaad wel veel naar die muziek.

Dark Entries: En naar welke muziek luisteren jullie nu?

Peter S.: Mij interesseert als het ware alles, ik bedoel, ik luister niet alleen naar dit of naar dat. Er zijn nu veel toffe Amerikaanse groepen. Lokaal, in Brugge dus, probeer ik de jonge Brugse groepen wat te helpen, en daardoor luister ik eigenlijk veel naar hun cassettes die zij komen brengen, omdat daar vaak interessante zaken tussen zitten. Ik probeer me voor het ogenblik vooral daarop te concentreren, en voor de rest pik ik zowat alles mee van de radio.

Red Zebra

Dark Entries: 1 van de bekendere Belgische groepen uit jullie tijd en zeg maar van jullie genre, is Siglo XX. Enige reactie op die groep?

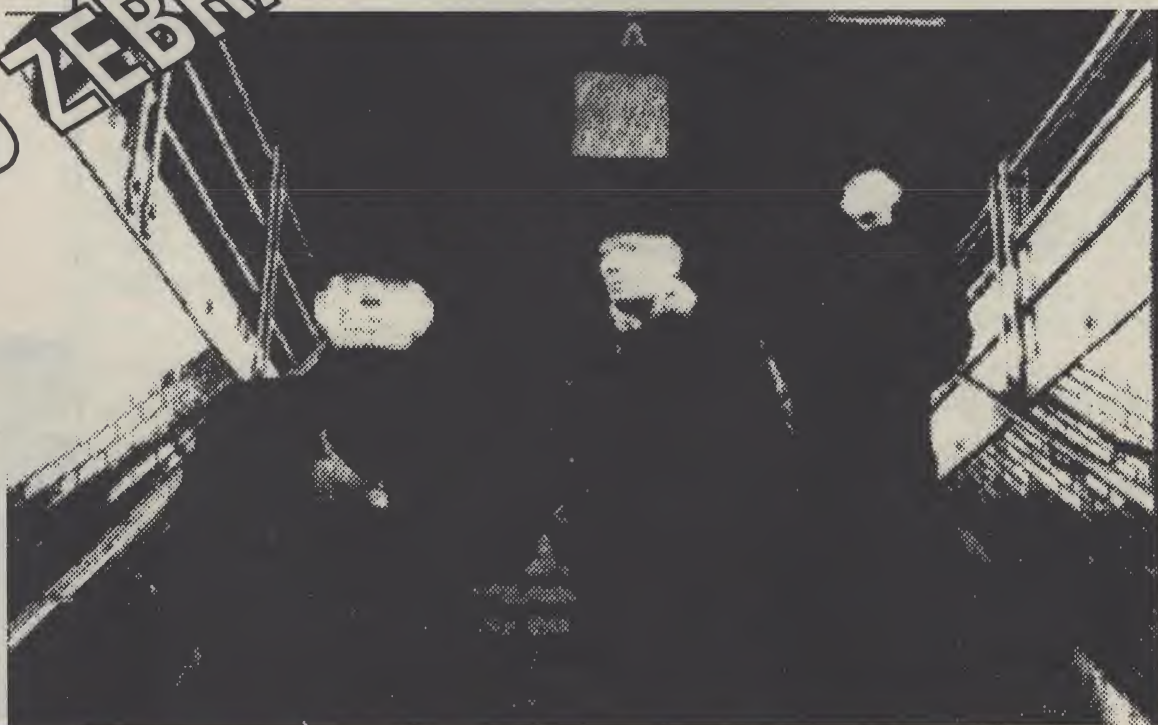
Peter S.: Met Siglo XX hebben we tamelijk veel opgetreden. Ooit hebben we met hen de Rock Against Religion Tour gedaan, in '80 geloof ik, samen met nog andere groepen zoals La vie est belle. Ik denk dat, als je van Joy Division spreekt, zij daar veel meer door beïnvloed zijn, ook omdat ze uit Limburg kwamen en alle groepen uit Limburg hebben dat trekje. Er heerste daar blijkbaar een heel speciale sfeer, misschien door al die steenkoolmijnen en zo? Al die groepen uit Limburg maakten heel specifieke muziek; bij ons in West-Vlaanderen daarentegen was dat veel meer gevarieerd.

Dark Entries: Nochtans lijkt Brugge me de ideale stad om Gothic muziek te maken?

Peter S.: Tja, er is in elk geval veel gotische architectuur. Maar nee, serieus nu, het is altijd heel vreemd geweest dat b.v. de punk echt leefde in Brugge. Toen de punk opkwam, was er in Antwerpen een harde kern, maar ook in Brugge, wat niemand eigenlijk verwachtte. Was dat misschien een beetje uit frustratie of contestatie tegen al die historische toestanden? 't Was heel vreemd, maar in elk geval meegenomen voor ons natuurlijk!

Het vervolg van dit interview verschijnt in de volgende editie van Dark Entries. Dan vertelt Peter je onder andere enkele anekdotes over de Rock Rally '80 en over toen hij in het voorprogramma van The Cure speelde. (Robert Smith was toen 18!)

RED ZEBRA

PANIC ON THE TITANIC

Als je gedacht had dat men alleen in België en Duitsland electro kan maken, dan moet je dringend eens een bezoek brengen aan Zwitserland, de thuishaven van Panic On The Titanic. In mei '92 bracht deze groep hun debut-CD "Alchemism" uit op het Duitse label Glasnost Records, waar ook o.a. The Eternal Afflict op terug te vinden is.

Panic On The Titanic is jammer genoeg nog niet echt doorgebroken in België, vandaar dat ik het hoog tijd vond om jullie er kennis mee te laten maken!

In 1986 besloten drie jonge studenten uit Basel (Zwitserland uiteraard) hun muzikale breinen bij elkaar te steken, en richtte Panic On The Titanic op. Vier jaar later kwam er een vierde groepslid bij. De muziek die ze maken is een mengeling tussen conventionele en agressieve EBM en dark wave, terwijl ze er veel bombastische elementen aan toe voegen, wat hun muziek absoluut uniek maakt.

Eveneens uniek is het feit dat hun drie (!) zangers elkaar constant afwisselen, ieder met zijn karakteristieke stem. Hun teksten schrijven ze in het Engels en in het Frans, wat hen vast en zeker een groep van internationale allure maakt. Bovendien schijnt Panic On The Titanic al deze kwaliteiten ook nog live te kunnen brengen, zodat Glasnost Records niet hoefde te twijfelen om een overeenkomst met hen te sluiten, en hen zo een veelbelovende toekomst aanboden.

Tussen 1986 en 1992 hebben ze ongeveer 60 à 70 keer opgetreden, doch slechts 10 optredens vonden plaats tussen 1991 en 1992. Hoogtepunten daarvan waren de concerten samen met Plastic Noise Experience, The Innocence Of Crime en Fortification 55. De CD "Alchemism" doet vermoeden dat ze ook in Parijs hebben gespeeld (Volgens de CD zou "Finding the right way" opgenomen zijn op een optreden in La Locomotive, Parijs), doch dit is slechts een grap van hen. In feite dromen ze ervan om daar ooit te mogen spelen, maar die droom is nog steeds niet in vervulling gegaan.

Zoals je ziet moet Panic On The Titanic nog een lange weg afleggen om het succes te krijgen dat ze verdienen. Hopelijk komt daar in de toekomst verandering in? Let alvast op hun tweede CD: "Gold, Clouds, Desire", die onlangs eindelijk is verschenen!

LACRIMOSA

Als iemand 2 jaar terug had gevraagd wie Lacrimosa is, dan zouden weinigen antwoord kunnen gegeven hebben. Nu behoort dit soloproject van Tilo Wolff tot 1 der populairste acts in het Gothic genre en wordt vaak in 1 adem genoemd met groepen zoals Das Ich, Goethes Erben of Relatives Menschsein. Toch is Lacrimosa iets unieks en wordt door velen geliefd, maar ook door velen gehaat. Wij beschouwen dit Zwitsers wonder als hét antwoord op hogervermelde groepen, en vonden het dan ook interessant om een beeld te schetsen van deze veelbesproken groep.

Zo'n 3 jaar geleden verscheen de eerste tape van Lacrimosa, doch het werd nog wachten tot het einde van 1991 vooraleer Tilo Wolff voornamelijk in Duitsland en Zwitserland enige populariteit verwierf met z'n debuut LP "Angst". Deze werd uitgebracht bij Hall of Sermon, een in Basel gevestigd platenlabel waarvoor Tilo nog altijd werkt. ("Angst" werd een tijdje terug ook op CD uitgebracht.) Op dit album staan 6 vrij lange nummers, elk gezongen, gespeeld, geschreven én geproduceerd door Tilo Wolff zelf. Hij beschouwt deze plaat als de voortzetting van Mozart's Requiem, 200 jaar na datum, en de muziek bestaat dan ook voornamelijk uit weemoedige tonen. Hetzelfde gevoel is tevens kenmerkend voor de opvolger van "Angst", nl. de CD "Einsamkeit", opgenomen in de Sodom & Gomorra Studio van de Zwitserse technoformatie Spartak. Ditmaal was het noodzakelijk om enkele gastmuzikanten aan te trekken, waaronder een studiogitarist. Lacrimosa zal echter niet met hem verder gaan, want - zo beweert Tilo - er werd zoveel energie van die gastgitarist gevergd dat het voor deze zeer gevaarlijk zou zijn om bij Lacrimosa te blijven!

Live.....

Nog niet zo lang geleden was Lacrimosa te zien op enkele festivals in Duitsland (o.a. in Krefeld, Leipzig en Karlsruhe), tot verwondering van velen, want Lacrimosa zou het naar eigen zeggen meestal veel te druk hebben met Hall of Sermon. Wel, dat klopt voor een groot stuk, maar de hoofdreden dat Lacrimosa voordien niet wou optreden, is dat Tilo zich er gewoon nog niet rijp genoeg voor vond. Vooraleer hij op een podium zou stappen, moest hij een podiumact gevonden hebben die 100 % bij z'n muziek past. Eindelijk heeft hij die gevonden, en naar het schijnt zou een optreden van hem een fantastische belevenis zijn. Op het podium wil hij vergezeld worden door een gitarist (niet de studiogitarist) en een keyboardspeler, zodat hij zelf enkel hoeft te zingen. Hij wil zich immers volledig kunnen concentreren op z'n publiek, ermee praten,... M.a.w.: contact met het publiek is essentieel voor Lacrimosa, wat ook geldt voor groepen zoals Das Ich of Goethes Erben.

Velen vragen zich misschien af welke groepen er nog op het Hall of Sermon label zitten. Wel, tot begin vorig jaar was Lacrimosa de enige groep; het label werd immers door Tilo zelf opgericht! Nu heeft hij nog een ander project opgestart (Christian Dörge) samen met niemand minder dan Oswald Henke van Goethes Erben, en vorige zomer verscheen bij Hall of Sermon hun debuut CD "Lycia". Toen werd ook de maxi "Alles Lüge" van Lacrimosa op de markt gebracht, met daarop 2 verschillende versies van het titelnummer, een herwerking van "Diener eines Geistes" (dit verscheen voordien op de CD "Einsamkeit") en het mysterieuze "Ruin", dat voor velen in dezelfde lijn ligt van "Angst". "Alles Lüge" was trouwens lang voor het verschijnen van de maxi terug te vinden op een sampler van het Duitse Indie-zine Zillo. Tilo is ook producer van Blockhead, die een mengeling van techno en grunge brengen, en hij is ook actief bezig met Domina Electra, een andere Zwitserse gothic groep.

De toekomst...

"Satura" is de naam van het derde en nieuwe album van Lacrimosa, en daarvoor heeft hij beroep gedaan op Sebastian Hausmann (Hazel O' Connor), Samantha Kaminsky (Christian Death 1984/'85), en Philippe Alioth (Spartak). In april verwachten wij Lacrimosa in België, om deze CD live aan jullie voor te stellen. Hopelijk wordt dit een overdonderend succes, en mogen we jullie daar allemaal verwachten!

SABOTAGE

QU'EST-CE QUE C'EST ?

Op het Danse Macabre festival dat op 17 april vorig jaar in Waregem plaats vond, mocht deze groep de moeilijke taak op zich nemen om Operating Strategies te vervangen. Laatsgenoemden stonden immers op de affiche vermeld, maar konden helaas niet komen. Waarschijnlijk omdat ze problemen hadden met Danse Macabre, want ze hebben dit label enkele maanden terug voorgoed vaarwel gezegd. (Ook Sabotage Qu'est-ce que c'est? zit niet meer bij Danse Macabre, zij hebben nu een contract getekend met StrangeWays, dat in Hamburg is gevestigd.) Velen waren aangenaam verrast op dat Danse Macabre festival door deze tot dan toe onbekende groep, die het publiek liet kennis maken met hun onconventionele, eigenzinnige en vooral originele muziek en podiumact. Behoor jij ook tot die mensen tot wie Sabotage Qu'est-ce que c'est? kon doordringen? Dan ben je vast geïnteresseerd om nader kennis te maken met Marc Werner, Detlef Weinreich en Isabelle Gernand, oftewel Sabotage Qu'est-ce que c'est?

God mag weten wat de beteekenis is van deze ongewone groepsnaam; feit is dat het ook de titel is van een boek dat Marc Werner 2 jaar geleden aan het schrijven was ... op het toilet! (Het boek is nog altijd niet voltooid). Rond die tijd ontstond ook Sabotage Qu'est-ce que c'est? als groep, en ongeveer 1 jaar later brachten ze hun eerste tape uit: "Banale". Geïnspireerd door de muziek van o.a. Cabaret Voltaire, Cassandra Complex, SPK, Die Form, Pankow, Clock DVA en Test Dept, slaagde de groep erin om op minder dan drie jaar 2 videotapes, 3 cassettes en 1 CD uit te brengen. En hiermee zal het niet ophouden, maar dat lees je wel in dit artikel.

De muziek van Sabotage Qu'est-ce que c'est? liet blijkbaar enkele van hun grote voorbeelden niet koud. Zo werd hun debuut CD "Tumulte" geproduceerd door Paolo Favati (Pankow) in zijn Blue Velvet Studio, die in Florence gevestigd is. In maart en april deden ze trouwens een paar optredens samen met Pankow. Het Pankow-team zal ook meewerken aan de opvolger van Tumulte en hun nieuwe maxi-CD. Die maxi-CD gebeurt dan weer in co-productie met Carlos Peron. Ooit was The Cassandra Complex sterk geïnteresseerd in het werk van Sabotage Qu'est-ce que c'est? Tijdens een concert van The Cassandra Complex in '91 gooide immers iemand van Sabotage Qu'est-ce que c'est? een tape op het podium, Jürgen Jansen raapte die op, gaf het later aan Rodney Orpheus, en die wou als producer enkele mixen doen voor EMI met Sabotage Qu'est-ce que c'est? Daar EMI hen echter geen vrijheid liet voor experimenten en enkel een saaie popproductie wou, besloten ze (gelukkig maar) een platencontract bij een ander label te tekenen, en dat werd dus Danse Macabre.

Electronische muziek maken, mag dan wel belangrijk zijn voor Sabotage Qu'est-ce que c'est?, minstens even belangrijk voor hen is het videowerk. Zo maken ze voor elk nummer dat ze schrijven drie bijbehorende videofilmpjes, waarvan er twee vanachter op het podium geprojecteerd worden, en één voor het podium en dus voor de groep op een speciaal daartoe bestemde doek. Dit creëert een effect alsof ze midden in de videofilm bewegen. Live worden deze video's gecombineerd met nog live camera's en diaprojectors, die weergeven wat op het podium gebeurt. Tot slot wordt het visuele aspect van hun show nog eens versterkt door twee dansers en twee mensen die zich bezighouden met pyrotechnische effecten zoals explosies ... Dit alles lijkt zeer kostelijk voor de groep, wat het ook is!, vandaar dat deze performances enkel op speciale festivals en grote gebeurtenissen kunnen vertoond worden, zoals op het "Congress For Future Technologies", het "Breathless-Festival", "World Of Commodore" en het "Electronic Arts Syndrom", waar ze hun beste live show gaven (Dit ging door in de "Berliner Funkturm", en die zouden over een gigantische installatie beschikken). Sabotage Qu'est-ce que c'est? houdt zoveel van het videowerk, dat ze besloten om een klein videobedrijfje op te richten: "Video Ilea". Ze werken dus niet alleen aan video's voor zichzelf, maar ook voor andere groepen. Daarnaast maken ze met "Video Ilea" layouts voor posters, leggen concerten vast op video, ontwerpen shows voor optredens, ... en wat belangrijk is: ze zijn goedkoper dan andere bedrijven! Alsof ze het nog niet druk genoeg hebben, maken ze ook nog deel uit van een kollektief van allerlei artiesten (uit de muziekwereld, ballet, ...): "Kontrast-Initiative".

Momenteel hebben ze hun nieuwe tape "In your World" uitgebracht. Ook zijn ze druk bezig met het maken van videoclips voor elk nummer van "Tumulte". Begin dit jaar moet hun nieuwe Maci-CD verschijnen, en in april trachten ze de opvolger van "Tumulte" op de markt te brengen. Daarna willen ze op tournee in Duitsland, Frankrijk, Spanje en misschien België en Nederland. Er zijn bovendien plannen om met TILT! op tour te gaan, want ze willen zoveel mogelijk optredens geven dit jaar! Als ze dan nog eens in de buurt komen, dan weet je meteen waarnaartoe te gaan.

MUSIC

RESEARCH

CD en K7 besprekingen

Kon ik maar alle "recent" verschenen CD's en tapes in dit magazine bespreken! Ach ja, ik ben nu eenmaal geen miljonair, zodat ik me alles kon aanschaffen, en Dark Entries is nog te jong om massa's promotiemateriaal opgestuurd te krijgen. Vandaar krijg je hier slechts een greep uit de talrijke CD's en cassettes die de afgelopen maanden op de markt werden gegooid, en die probeer ik dan zo goed en zo kwaad mogelijk te bespreken voor jullie. Uiteraard is mijn subjectiviteit niet weg te denken, zodat jullie mening over een bepaalde CD of tape wel eens grondig kan verschillen van de mijne. Een kwestie van smaak, zie je!

Alleszins tracht ik op de eerste plaats de lezer in contact te brengen met heel wat interessante releases, die misschien nog onbekend voor hem waren. Op basis daarvan krijgen onderstaande groepen de nodige publiciteit die ze verdienen, of juist niet...

X Marks the Pedwalk : Human Desolation (CD)

X Marks the Pedwalk, vooral bekend door hun maxi Abattoir, pakken hier uit met een CD die meer zweeft dan ooit, maar wat wil je : Human Desolation gaat immers over drugs. Dit is duidelijk muziek om wat rustig vanuit je luie zetel te beluisteren, maar je moet wel opletten dat je niet in slaap dommelt. Blijkbaar hebben ze dat zelf ook ingezien, en noemde ze hun laatste nummer "Don't Fall Asleep". Human Desolation is zeker geen slechte CD, maar je moet er je tijd voor nemen en hem zonodig een paar keer beluisteren om hem te kunnen appreciëren. Maar 't zijn meestal zo'n CD's die ik het langste tijd goed vinden.

Hoogtepunten uit Human Desolation zijn vast en zeker het openingsnummer "I See You" en "The Trap", dat ook op een reeds eerder verschenen gelijknamige maxi terug te vinden is. Toch eens benieuwd hoe de volgende X Marks The Pedwalk zal klinken.

Art & Dance 4 (Compilatie CD)

Dit is reeds de vierde verzamel-CD van het Duitse label Gothic Arts-Records, en ondertussen zijn ze begonnen aan een vijfde wave en techno compilatie! Straks steken ze het aantal New Wave Club ClassX nog voorbij ! Toch zijn ze er in geslaagd om maar liefst 18 nummers te verzamelen op deze Art & Dance 4, en wat mij betreft, blijft dit een must voor wie houdt van deze Duitse scene.

Gothic Arts Records laat ons hier kennis maken met enkele beginnende groepen, en daarnaast ook met talrijke unreleased tracks van o.a. YelworC, Steril, Gaytron en Notstandskomitee.

Het openingsnummer "Das Alte Haus" van de Hamburgse formatie Serpents is zeker en vast een aanrader voor liefhebbers van Dark Techno, en ook Steril en Gaytron geven een meerwaarde aan deze CD, maar absolute top is het agressieve "Deadly Visions" van YelworC. Beste nieuwkomer vind ik "Tyske Ludder", alleen jammer dat hun muziek boordevol clichés zit.

Art & Dance 4 behoort, evenals z'n drie voorgangers, alweer tot één van de beste verzamel-CD's van dit genre die in Duitsland werden uitgebracht, en ik hoop dat de vijfde editie dit niveau blijft houden (en dat we er niet lang meer op moeten wachten).

Calva Y Nada : Monologue eines Baumes (CD)

Brenal is er maar weer eens in geslaagd om een meesterwerk af te leveren : Monologue eines Baumes. De typische Calva Y Nada-geluiden blijven bewaard, doch de CD verschilt wel degelijk van z'n voorgangers : "Diaz Felizes" en "El peste perverso hlieva mi peluca" (Die nu trouwens ook op CD verkrijgbaar is)

En dat maakt van hen zeker en vast een grote groep die het hopelijk nog ver zullen schoppen. "Groep" is eigenlijk wat overdreven, want hoewel ze live normaal gezien met vier mensen zijn, is Calva Y Nada in de studio enkel en alleen Brenal, het brein achter al dit moois.

"Monologue eines Baumes" is opgedeeld in twee delen : in het eerste gedeelte gaat het over een boom die zijn geschiedenis vertelt juist na z'n dood (Die Monologue), en het tweede deel gaat over de chaos (Das Wirrwar). Voor het eerst heeft Calva Y Nada ook gebruik gemaakt van echte gitaren, maar dat gebeurt tegenwoordig bij andere electro-groepen wel meer.

"Monologue eines Baumes" wordt, naast de gewone CD, ook als limited edition in een box uitgegeven, waarin ook de eerste LP (El peste ...) op CD te vinden is, en daarbovenop nog een mini CD met 2 live nummers (Paradies? en Kein Abschied).

Christian Death : The Path of Sorrows (CD) / Invocations (CD)

Voor alle duidelijkheid : het gaat hier om 2 CD's van Rozz Williams, die, hoewel hij eigenlijk niet het recht heeft om muziek uit te brengen onder de naam "Christian Death", dit toch doet, en in welke mate dan nog!

Ooit was hij de zanger van Christian Death, maar na enkele LP's gaf hij het op, verliet de groep, en werd Christian Death eigendom van Valor. Ondertussen heeft Rozz toch weeral vier CD's uitgebracht onder de naam Christian Death, waaronder "Invocation" en "The Path of Sorrows". Over "Invocations" kunnen we kort zijn. Deze CD ziet er veelbelovend uit en gaat hier over live-registraties uit het prille begin van Christian Death, aangevuld met enkele oude demo-nummers. Maar bij beluistering moet men concluderen dat dit een schande is om zo iets op de markt te brengen. De nummers zijn van zo'n erbarmelijke kwaliteit dat het onmogelijk is om van deze CD te kunnen genieten.

The Path of Sorrows daarentegen klinkt stukken beter, en vind ik zeker de moeite om te kopen als je houdt van die typische Rozz Williams/Christian Death-sound, die ook terug te vinden is op CD's van Shadow Project. De stem van Rozz mag wel veel van z'n kracht hebben verloren, toch blijft hij voor mij dé zanger van Christian Death.

Death in June: Cathedral of tears

Drie live-nummers opgenomen in Parijs, 5/1/93, en 2 studioversies van Cathedral of tears, oftewel de nieuwste maxi CD van Death in June, 1 van mijn lievelingsgroepen, en uniek in hun genre. (Of zijn zij samen met Sol Invictus en Current 93 de enigen die dit soort muziek maken?) " 't is van Death in June en dus zal het wel goed zijn" was m'n eerste reactie toen deze CD verscheen. En inderdaad, 't is wel goed, maar toch heb ik nog een kleine kritiek: waarom 2 versies van Cathedral of tears, die eigenlijk niet zo erg van elkaar verschillen? Deze maxi is sterk aan te raden aan Death in June fans, maar wie nog niet zo vertrouwd is met het werk van deze groep, kan zich beter eerst een andere CD aanschaffen.

Lescure 13: Face d-evil - d-evil face

Lescure 13 bestaat uit Johan Van Roy (Suicide Commando) en Stefan Bens (Stin Scatzor), en beide heren zijn niet meer aan hun proefstuk toe. Nadat in juni '92 de schitterende cassette Theard Quake verscheen, is er nu eindelijk een opvolger, en die klinkt duidelijk anders. Veel melodieuzer, minder strak en eigenlijk ook minder aggressief, wat me een beetje ontgoochelde. Maar 't is toch weeral een tape vol sterke electro. Indien Lescure 13 de agressie van hun vorig werk zouden combineren met het donkere en melodieuze van Face d-evil - d-evil face, dan is er voor hen misschien wel een mooie toekomst weggelegd. Althans ikzelf zou dan zeker wel een CD van hen kopen, maar zover zijn we nog lang niet. Voorlopig moeten we het maar stellen met Face d-evil - d-evil face, en hun andere 3 tapes. (Contact: Johan Van Roy, Bivakstraat 59, 3970 Leopoldsburg, België)

Suicide Commando: Electro Convulsion Therapy (K7)

Suicide Commando bestaat al sinds eind jaren '80, en pas nu is dit soloproject van Johan Van Roy aan z'n grote doorbraak toe. Deze nieuwe tape is hoogstwaarschijnlijk de aanzet tot een volledige debuut CD, en die mag er wat mij betreft heel vlug komen! Echt sterk klinkt "Electro Convulsion Therapy" nu ook weer niet, maar er staan wel een paar hele goede nummers op, zoals "Necrophilia" en "Traumatize". Johan's electrobrein lijkt al lang geprogrammeerd te zijn door The Klinik, maar dat mag wel, aangezien die groep zeker navolging verdient. En Suicide Commando weet op voortreffelijke en unieke wijze de pracht van Klinik-muziek in herinnering te brengen, zonder deze groep klakkeloos na te bootsen. Nu moet ik wel opmerken dat de Klinik-invloeden het sterkst merkbaar waren op de split-CD "Induktion, Varianz und deren Folgen", en dat de nieuwe cassette van Suicide Commando tamelijk anders klinkt, maar goed, oordeelt U beter zelf maar... (Contact: Johan Van Roy, Bivakstraat 59, 3970 Leopoldsburg, België)

Girls under glass: Christus (CD)

CHRISTUS

Amai, er is blijkbaar nogal veel veranderd bij Girls under glass sinds hun eerste werk, en dan denk ik vooral aan de periode van "Humus", een CD die elke liefhebber van intrieste, donkere gothic wel prachtig moet vinden. Nee, deze nieuwe van Girls under glass heeft me zwaar ontgoocheld, en dat is altijd dubbel zo jammer als je een groep ooit heel goed hebt gevonden. "Christus" is de opvolger van "Darius" (die me ook al erg tegenviel), en rockt als nooit tevoren. Er zit heel veel energie in de muziek, waarschijnlijk door het combineren van EBM-geluiden met gitaarwerk, zodat de CD nu eens naar Techno-Metal neigt, dan weer naar pop-rock. Maar nooit meer naar de goeie ouwe stijl, die van Girls under glass een zeer beloftevolle groep in dat genre maakte. Jammer.

Ordo Equitum Solis (MCD)

Deze titelloze CD bevat 7 nummers en 2 verschillende stijlen. Enerzijds is er de wel erg donkere kant van Ordo Equitum Solis, anderzijds de romantiek. Welke van de 2 ze het best brengen, moet ieder voor zichzelf uitmaken, maar het minste wat je van deze vrij korte CD kan zeggen, is dat beide stijlen op prachtige wijze door elkaar verweven zijn. Ordo Equitum Solis houdt blijkbaar erg veel van kerkelijke sferen en middeleeuwse taferelen, wat zowel in hun muziek als in de lay-out van hun hoesjes tot uiting komt. Een stempel op hun muziek plakken, is totaal ondenkbaar. En dat is maar goed ook, want het zou alleen maar afbreuk doen aan dit muzikaal meesterwerk van topniveau.

Blessing in disguise: Lovesong (MCD)

Dit is voor romantische zielen en verliefde koppeltjes een echt juweeltje, waar je van kan blijven genieten. De eerste, gewone, versie van "Lovesong" is subliem te noemen, maar de remix-versie haalt de waarde van deze CD sterk naar beneden. Veel te disco-achtig, en daar is Jose Alvarez (Wolfsheim) voor een groot stuk verantwoordelijk voor, want die wilde dit nummer absoluut dansbaar maken. Het derde nummer op de CD is een cover van de Eurythmics ("Here comes the rain again"), en ook dit is geslaagd, vind ik. Het laatste nummer tenslotte is atmosferische gitaarwave, zoals we van Blessing in disguise gewoon zijn.

Lovesong

Mephisto Walz

terra-Regina

Mephisto Walz: terra-Regina (CD)

Eén van de aangenaamste verrassingen afgelopen jaar was de nieuwe CD van Mephisto Walz, bijna totaal anders dan hun vorig materiaal, en heel indrukwekkend. Om bij weg te dromen en te zweven naar hemelse oorden. De typische Christian Death- gitaar lijkt wel even uitgeleend te zijn geweest aan Cocteau Twins, wat voor een nog nooit voorheen gehoord geluidslandschap zorgt. Ik vond het oude werk van Mephisto Walz al prachtig, maar nu hoop ik dat ze nog lang in deze stijl zullen verdergaan. De stem van Christianna bezorgt me vaak kippevel, vooral bij het horen van "To the shadows". Bari-Bari (ex-Christian Death) creëert met z'n klagende gitaar de meest uiteenlopende sferen, soms onheilspellend, dan weer rustgevend. En ook ex-Christian Death drummer David Glass werkte mee aan deze "terra-Regina", zodat het erop lijkt dat de oude Christian Death familie toch op een of andere manier met elkaar verbonden blijft. Volgende CD misschien met Rozz Williams of Valor?

Das Grabgewölbe: Gewissenlos (K7)

Das Grabgewölbe is geen Duitse Gothic band, niettegenstaande de groepsnaam dit doet vermoeden, maar een jonge Waaslandse groep die met "Gewissenlos" erin geslaagd is om invloeden van Death in June, Goethes Erben en The Cure op eigenaardige wijze te combineren. Een eigen stijl is bij Das Grabgewölbe ver te zoeken, maar dat impliceert wel dat er voldoende variatie in hun muziek zit. Angelo's stem zit vaak in de richting van die van Goethes Erben, doch de muziek klinkt héél anders; het gitaarwerk dat ooit zo typisch was voor de "Seventeen seconds"-periode van The Cure, wordt op deze debuut tape terug na al die jaren aangewend, gesteund door sobere drumpartijen die eigenlijk toebehoren aan Death in June en Sol Invictus. "Your last night" b.v. kon evengoed geschreven zijn door Sol Invictus, en het titelnummer "Gewissenlos" klinkt als een Goethes Erben-nummer dat toevallig verzeild geraakt is op een oude Cure-plaat.

"Gewissenlos" bevat 8 nummers, en is verre van vernieuwend te noemen, maar toch zit er een ziel in het werk van Das Grabgewölbe, en als ze wat meer zouden schaven aan hun muziek, b.v. door keyboards te gebruiken, mogen ze hoogstwaarschijnlijk rekenen op een groot aantal liefhebbers van hun muziek. (Contact: Das Grabgewölbe, c/o Angelo De Martelaere, De Cauwerstraat 5, 9100 Sint-Niklaas, België)

THE ETERNAL AFFLICT : Jahweh Koresh (MCD)

Hallelujah! Wat is er toch aan de hand met The Eternal Afflict? Hebben ze misschien hun hoogtepunt bereikt met Trauma Rouge en takelen ze nu af? Of is zanger Cyan togetreden tot één of andere sekte?

Nee, deze maxi CD kan me echt niet bekoren, zeker niet het titelnummer. De andere twee nummers (Kiss the Abyss en een herwerkte versie van Oh, You in Heaven) klinken veel te rustig en doen te sterk terugdenken aan de begintijd, van Christian Death. Maar dat gebeurde voordien wel vaker met nummers van The Eternal Afflict.

Jahweh Koresh klinkt hoogstwaarschijnlijk té "poppy" in vergelijking met z'n voorganger "Trauma Rouge", en ik blijf dan ook zweven bij hun vorig werk. Hopelijk valt hun volgende (volledige) CD ook niet zo tegen.

Panic on the Titanic: Gold, clouds, desire (CD)

Hij liet zeer lang op zich wachten, maar eindelijk is hij er dan toch: de nieuwe van Panic on the Titanic! Alweer kent deze CD een enorme muzikale variëteit, en durft deze groep zich te wagen aan het gebruik van zowel Frans als Engels in hun teksten. "Gold, clouds, desire" is toch heel anders dan "Alchemism"; andere stijlen - naast die welke "Alchemism" typeerden - komen hier aan bod, zodat het duidelijk wordt dat Panic on the Titanic heel wat in z'n mars heeft. 1 nummer uit hun debuut CD wordt hier op voortreffelijke wijze geremixed ("Finding the right way"), en klinkt zelfs veel beter dan voorheen. Verder vind je ook "L'enfer" - een ander nummer uit "Alchemism" - terug in een zeer kort ander kleedje. En dan blijven er dus nog 13 nieuwe over, waarvan geen enkel nummer er echt uitschiet, maar ze zijn dan ook alle 13 goed!

Sabotage qu'est-ce que c'est?: Tumulte (CD)

t
u
m
u
l
t
e

Deze Duitse formatie houdt blijkbaar erg veel van de Franse taal. want "Tumulte" lijkt wel een nieuwe CD uit Frankrijk. En deze taal gaat zangeres Isabelle nog goed af ook! Doch niet alleen het Frans siert deze CD, ook moedertaal Duits en het Engels zorgen ervoor dat deze CD een internationaal tintje krijgt. De muziek op "Tumulte" is vrij uniek te noemen, en ligt ergens tussen electro en popmuziek, maar dat zijn natuurlijk 2 zeer ruime begrippen. Doch hun muziek is eveneens zeer ruim, en ik ga er dan ook geen etiket op kleven. Dat zullen andere magazines voor mij wel doen!

Kijk alvast uit naar hun komende CD en MCD, die niet al te lang meer zullen uitblijven! En ook enkele bijdragen aan samplers (Hyperum-sampler + een Griekse) zijn al een tijdje gepland.

Orange Sector: Faith (CD)

Hier heb ik toch m'n twijfels over. Moet dat nu echt, steeds weer teruggaan naar de roots van de pure EBM, zonder ook maar iets van zichzelf in z'n muziek te steken? Faith klinkt als een kruising tussen DAF en Nitzer Ebb, en daarmee is zowat alles gezegd. Enkel "Kalt wie Stahl" vind ik echt de moeite, maar de rest heb ik allemaal al eens gehoord bij tientallen andere groepen. Nu, als ik het criterium "originaliteit" even naast me leg, dan kan ik niet ontkennen dat ze op deze debuut CD de kneepjes van de EBM goed onder de knie hebben, en wie houdt van dit soort muziek, maar niet te kritisch is, zal dit een prachtige CD vinden. Dat vond ik in de tijd van Nitzer Ebb's "That total age" ook!

Der Prager Handgriff : Arglistige Täuschung

Dit is het schitterende debuut van een groep die weleens de hoofdact kan worden van het Gothic Arts Records label. Krachtige electrobeats en antifascistische teksten geschreven in het Duits, zijn toonaangevend in dit werk, hoewel Der Prager Handgriff voor de nodige afwisseling heeft gezorgd door er ook rustigere en vooral donkere nummers tussen te zetten. Via de derde Art & Dance sampler konden we reeds kennismaken met "Monsun" en "Baskerville", nummers die ook op "Arglistige Täuschung" terug te vinden zijn. Wie die nummers goed vond, moet beslist enthousiast zijn over deze CD; 't is trouwens een must voor alle liefhebbers van gespieerde electro, en als ik je er nog bij vertel dat deze CD gemixed werd door Calva Y Nada, dan vraag ik mij af wie nog kan twijfelen ... ("Arglistige Täuschung" klinkt echter helemaal niet zoals Calva Y Nada, voor het geval dat je dat zou denken of hopen).

BIZARRE ALLIANCE : MIND THE GAP (MCD)

Mind the Gap is het eerste produkt van het zweedse Basement Records-label, en tevens de eerste maxi van Bizarre Alliance. Deze groep brengt dansbare elektronische muziek die zeker niet in een hokje kan gestopt worden. Het titelnummer doet me wat denken aan de oudere Front 242, vooral dan wat de stem betreft. Verder maakt Bizarre Alliance tegelijk gebruik van allerlei "space"-achtige geluiden en agressieve klanken. Met "The End of my Rope" neigen ze zelfs naar Hardrock-achtige toestanden te gaan, door het gebruikmaken van Hardrockgitaar-riffs.

In z'n geheel klinkt deze CD voor mij niet echt overtuigend en eerder wat magertjes, maar toch kan ik niet ontkennen dat Bizarre Alliance iets unieks weet te produceren (wat ik helaas niet vaak kan zeggen over andere nieuwe electrogroepen!).

INDUKTION - VARIANZ und deren Folgen (CD)

Ooit al gehoord van Kugelblitz ? Wel dit is een klein Duits platenlabeltje "bekend" van Rotation I en II (twee schitterende electro-verzamel LP's). Onlangs besloot Kugelblitz in zee te gaan met KM-Musik en samen brachten ze een split CD uit met daarop vier groepen : Suicide Commando, Genital A-Tech, Digital Slaughter en Dementia Simplex. De naam van die CD is INDUKTION, VARIANZ und deren Folgen.

De CD opent met onze eigen Belgische Suicide Commando, welke een soloproject is van Johan Van Roy (Lescure 13), en na de CD volledig te hebben beluisterd blijkt dit ook nog de beste groep te zijn. Suicide Commando doet me terugdenken aan The Klinik, maar weet toch zijn eigenheid te bewaren. Alhoewel "Take My God Away" erg lijkt op "Lies" van The Klinik als je 't mij vraagt. Hopelijk is deze CD de doorbraak voor Suicide Commando.

Mocht je toch twijfels hebben over de muziek van Suicide Commando, dan moet je eens een live optreden bekijken (de moeite!)

De tweede groep op deze CD is Genital A-Tech en opent zeer sterk met "Technology", ongetwijfeld hun beste nummer, want de volgende twee kunnen me echt niet bekoren. Dan maar over naar de derde groep : Digital Slaughter, wat een soloproject is van Oliver Freitag uit Solingen (Duitsland). Hij pakt hier uit met zijn typische zweverige electro-geluiden, die jullie zeker eens moeten ontdekken. Vooral "Narkotikum" (van de "Victim"-Demotape) is een prachtnummer boordevol originaliteit.

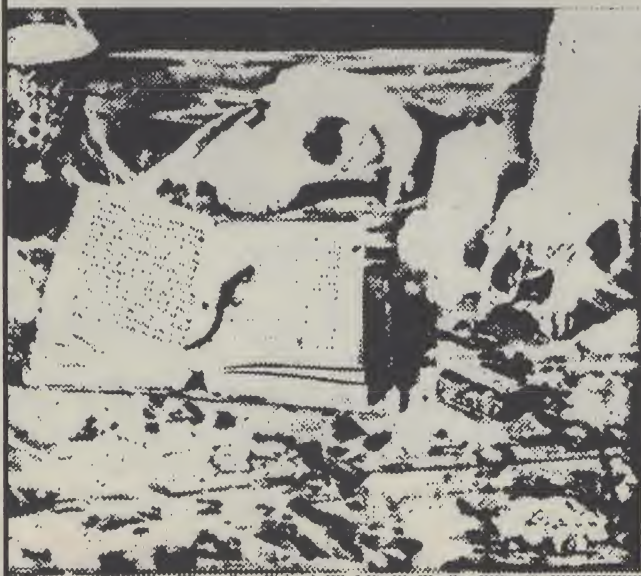
Met de laatste groep, Dementia Simplex, heb ik het nogal moeilijk, hun muziek kan maar niet tot mij doordringen, zelfs niet na tal van beluisteringen. Oppervlakkigheid, leegheid en weinig of geen originaliteit zijn hier de sleutelwoorden, maar dit is mijn subjectieve mening uiteraard !

Armageddon Dildos: Homicidal dolls (CD)

Alweer een groep die de grenzen van electronic body music verlegt door bepaalde nummers op hun CD met een gitaar bij te werken, hoewel de klemtoon (gelukkig) op de krachtige electrobeats blijft liggen. Armageddon Dildos zijn voor mij nog altijd in zeker opzicht een typische EBM - groep, hoewel ze zich met "Homocidal Maniac" iets verder hebben gewaagd door het nummer te beginnen met een korte gitaarsolo, en die gitaar blijft trouwens het hele nummer goed ondersteunen. Samen met het openingsnummer "The Hunter", waarin zowaar een achtergrondzangeresje te horen is (!), en het titelnummer "Homicidal Dolls", bewijzen Armageddon Dildos hier toch dat ook zij in staat zijn om meer te maken dan pure body, maar ik heb zo het gevoel dat hun capaciteiten nog niet helemaal tot hun recht zijn gekomen op deze CD. "Homicidal Dolls" is zeker geen slechte CD, integendeel, maar toch is er gevaar voor verveling. Misschien komen ze live pas echt goed naar voor?

Spirit Sampler Volume 1 (CD)

Factory Life, Children of no return, Limited Newpay, In Mitra Medusa Inri, Derrière Le Miroir, Umbra et Imago en Neuzeit Syndrom: dit zijn de groepen die deze eerste Spirit Sampler verenigt. Al deze groepen stuk voor stuk bespreken, zou uiteraard te lang duren, en eigenlijk zijn er maar 3 groepen die me echt aanspreken, maar deze groepen vind ik dan ook zo goed dat deze sampler de moeite waard is om aan te schaffen: Limited Newpay, Umbra et Imago, maar vooral Neuzeit Syndrom.

Enkele jaren geleden ontstond er in Duitsland een nieuwe golf in de gothic muziek, dankzij onder andere Das Ich. Nu hebben die blijkbaar een klein broertje gekregen, Neuzeit Syndrom genaamd, en ik hoop echt dat we hier nog meer van zullen horen. Veel obscuurder dan Das Ich of Neuzeit Syndrom klinkt "Nachtfahrt der Seele" van Umbra et Imago, een nummer dat maar liefst 12 minuten duurt! (Deze sampler werd trouwens samengesteld door "Mozart", de zanger van laatstgenoemde groep.)

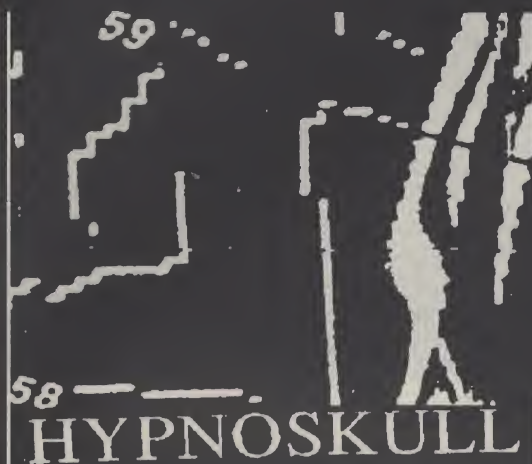
Van de 11 nummers die op deze CD staan, is er slechts 1 dat echt slecht te noemen is, nl. "White horses" van Children of no

Project Pitchfork: Carrion (MCD)

Project
Pitchfork

Project Pitchfork zijn al lang niet meer aan hun proefstuk toe, en hoewel ze met deze MCD van label zijn veranderd (ze zitten nu bij OFF BEAT), een koerswijziging in hun muziek is gelukkig nog niet merkbaar. Uiteraard is er een muzikale evolutie, maar er wordt zeker geen afbreuk gedaan aan de kwaliteit waarvoor ze al een tijdje borg staan. Carrion mag beschouwd worden als hun tweede maxi, en deze keer is het een echte maxi geworden: 3 verschillende versies van Carrion + een cover van The Human League: Circus of death. Dit jaar wordt hun vierde volledige CD verwacht (als we tenminste Island/Souls mogen beschouwen als een mini CD), en hopelijk komen ze nog eens op bezoek in België. Wie ze op 16 oktober vorig jaar in Waregem gemist heeft, moet hen dan zeker eens live gaan bekijken. De rest natuurlijk ook!

HYPNOSKULL (K7)

Deze titelloze tape van Hypnoskull werd uitgegeven door de Belgische "Escape 3 Organisation", en die houdt zich voornamelijk bezig met zogenaamde mailmusic. Wie hier niet in thuis is, moet maar eens naar een mail art festival gaan, voor zover dit in België nog bestaat. Meer dan wat experimentele klanken weten de meeste groepen die zich in dit cassette-circuit bevinden, niet te produceren, op een enkele uitzondering na. Maar tot die uitzondering behoort Hypnoskull zeker niet: zij brengen zeer repetitieve electro, dat mij al na 2 nummers gaat vervelen. Ik heb nooit begrepen wat mensen in deze muziek horen, maar ja, ik zit waarschijnlijk op een andere golflengte. Het enige echt leuke aan de cassette is de verpakking. De tape zit in een omhulsel gemaakt van behangpapier, met daarrond een plasticje!

Wie toch geïnteresseerd is in deze muziek, moet zeker de catalogus aanvragen van Escape 3. Zij bieden voornamelijk rituele muziek, maar ook b.v. werk van Das Kombinat en Notstandskomitee. En die laatste 2 groepen liggen al meer in de lijn van wat in dit magazine aan bod komt! (Contact: Escape 3 Tapes, c/o P. Stevens, P.O. Box 52, 2070 Zwijndrecht, België)

Sabotage qu'est-ce que c'est?: In your world (K7)

Na "Tumulte" is er nu ook "Tumulte geremixed", want veel meer is deze nieuwe tape van Sabotage qu'est-ce que c'est? niet. Nochtans weten ze perfect hoe nummers in een ander kleedje te steken zonder in vervelende herhaling te vallen. En dat kunnen er niet veel. "In your world" is dan ook een aangename aanvulling op "Tumulte", en is van zo'n goede kwaliteit dat het even goed een CD had kunnen zijn. Maar Sabotage qu'est-ce que c'est? heeft nu eenmaal gekozen om deze remixen in de vorm van een cassette uit te brengen, zodat het niet zoveel mensen zal bereiken. Toch kunnen we deze cassette aan iedereen die houdt van hun muziek warm aanbevelen. (Contact: Sabotage qu'est-ce que c'est?, P.O. Box 401371, D-63278 Dreieich, Duitsland)

Wolfsheim: Popkiller (CD)

Wie houdt van melancholische pop-wave, moet dringend eens kennis maken met deze nieuwe CD van Wolfsheim. Voor mij klinkt hij veel te "zacht", maar ik moet toegeven dat er wel enige schoonheid te vinden is in Wolfsheim's muziek. "Popkiller" werd hoofdzakelijk geproduceerd door Carlos Peron, en die lijkt wel huisproducer bij Strange Ways Records te zijn, want z'n naam duikt in veel produkten van dit label op. Maar ja, Carlos Peron is dan ook geen onbekende naam, en dat is voor elke groep natuurlijk meegenomen. Opvallend bij deze CD is dat er tussen al die rustige nummers 1 zeer donker nummer staat, dat de sfeer van "Popkiller" volledig doorbreekt. 't Is trouwens geen nieuw nummer, maar de titelsong van Wolfsheim's debuut CD "No happy view". Zou die misschien minder poppy klinken dan hun huidige werk?

Goethes Erben: Leben im Niemandsland

Deze live CD (opgenomen op 10 juni '93 in de Zwischenfall in Bochum) laat duidelijk horen dat een nieuw tijdperk is aangebroken voor Goethes Erben. In Waregem bevestigden ze dit vermoeden voor al wie hen voordien reeds aan het werk had gezien. Toch bevat deze CD voornamelijk oude nummers, maar die zijn dan wel grondig bewerkt. Goethes Erben zijn blijkbaar veel rustiger geworden, maar daarom niet minder betoverend, en hoewel "Leben im Niemandsland" nooit de intensiteit van hun eerste concerten (met "Die letzte Nacht" en "Unrat") kan benaderen, toch word ik nog altijd in vervoering gebracht bij het horen van dit hemels concert. Trouwens, zo rustig is dit concert nu ook weer niet, en dat komt het sterkst tot uiting in "Mit dem Wissen", waar Oswald Henke (zanger van Goethes Erben) zich nog eens volledig laat gaan, om dan te eindigen met het absolute meesterwerk op deze CD, "Der Weg", dat iedere Dark Entries lezer ongetwijfeld koude rillingen zal geven. Eens benieuwd hoe hun nieuwe CD (Tote Augen sehen Leben), die eind februari als laatste deel van de trilogie bij Dark Star moet verschijnen, zal klinken!

PLACEBO + + EFFECT

Placebo Effect: Slashed open (MCD)

Dat Placebo Effect z'n invloeden niet verborg, wist ik al lang. Op hun eerste CD "Galleries of pain" kon je duidelijk fragmenten uit vroege Numb-muziek horen, en "Slashed Open" staat boordevol Skinny Puppy-geluiden. Maar toch heeft Placebo Effect een enorme schare fans, en kan beschouwd worden als 1 van dé Dark techno acts in Duitsland. En terecht, want ze leveren puik werk af. "Slashed Open" klinkt minder indringend dan z'n voorganger, maar ook hier staan weer enkele pareltjes op, zoals het openingsnummer, dat kan gerekend worden bij de beste nummers die Placebo Effect ooit schreef. De CD telt in totaal 6 nummers, wat bitter weinig is als je bedenkt hoe lang hij op zich heeft laten wachten. En ik dacht nog wel dat ze van label veranderd waren omdat hun eerste label (Danse Macabre) te traag was in het releasen van CD's. Zou het niet kunnen dat Placebo Effect wat te traag is in het schrijven van nummers? Tja, hopelijk brengen ze bij hun nieuwe platenfirma Ausfahrt Rec. binnenkort nog een volledige CD uit, en bewijzen ze hiermee dat ze hun succes waard zijn.

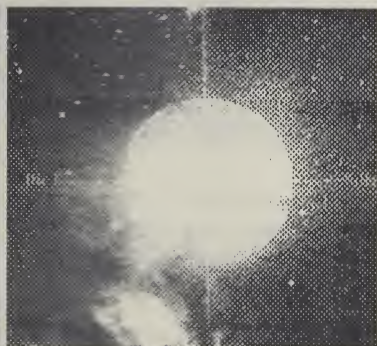
FORTIFICATION 55: The doll (MCD)

"The doll" werd ditmaal niet geproduceerd door Peter Spilles van Project Pitchfork, zoals hun vorige CD "Anthropology", maar hij ligt toch volledig in de lijn van laatstgenoemd werk, alhoewel ik deze maxi van mindere kwaliteit vind. Wat niet wil zeggen dat hij slecht is, maar Anthropology is nu eenmaal één van mijn lievelings-CD's van het afgelopen jaar. Het vierde nummer van "The doll" is trouwens een herwerkte versie van een nummer uit "Anthropology" (I believe). Voor de rest staan er nog 3 nummers op deze CD: "The doll", "In their eyes" (wat mij betreft het meest commerciële), en de Warp Mix van "1999". Wie nog nooit iets van Fortification 55 gekocht heeft, raad ik aan eerst "Anthropology" te proberen, en als dat je bevalt, kan je nog altijd "The doll" proberen. Maar echt de moeite is deze nieuwe maxi niet.

Fortification 55 : Anthropology (CD)

FORTIFICATION 55
anthropology

Toen ik deze opvolger van "The Worst is Yet to Come (CD)" voor het eerst beluisterde kon z'n schoonheid niet echt tot me doordringen. Hij bleef dan ook een paar dagen verder onaangeraakt in m'n CD-rek liggen. Maar op een avond deed ik dan toch een tweede poging, en draaide daarbij de volumeknop heel wat hoger dan de vorige keer. Plots moest ik mijn mening grondig herzien... dit is „n van de beste CD's van afgelopen maanden ! Fortification 55 leidt je rond in een wereld van honger, oorlog en vervuiling, m.a.w. de wereld waarin we leven. De bijdrage van Peter "Pitchfork" Spilles als co-producer heeft waarschijnlijk een enorme invloed gehad op de muzikale harmonie die deze CD siert. "Anthropology" komt trouwens enkel tot z'n recht als je hem in z'n geheel beluistert, maar dan wel "at maximum volume". Er is toch één nummer dan boven alle andere uitsteekt, nl. "Changing my Exist". "Anthropology" bewijst meteen dat de Dark Techno Scene nog volop leeft, en mag beschouwd worden als het antwoord op al die electrogroepen die er maar niet in slagen om iets creatiefs of vernieuwend tot stand te brengen. Hopelijk mag Fortification 55 binnenkort

Relatives Menschsein : Die Ewigkeit (CD)

Na "Gefallene Engel" is er nu eindelijk een nieuwe CD van Relatives Menschsein, die weeral een absolute must is voor de liefhebbers van dit genre. Jammer dat deze CD, evenals z'n voorganger, vrij weinig nummers bevat, maar ze zijn dan ook stuk voor stuk steengoed. "Die Ewigkeit" ligt in het verlengde van "Gefallene Engel", maar klinkt wel wat dansbaarder en neigt zelfs sporadisch naar techno-muziek, zonder daarbij de typische "Relatives Menschsein sound" te verlaten. "Verflucht", een nummer dat eerder op de eerste Danse Macabre sampler verscheen en meteen een hit werd in de Gothic-discotheken van Duitsland, werd serieus her(be)werkt, en klinkt voortaan ook echt dansbaar, doch jammer genoeg is de stem van Amadeus veel minder extreem dan bij de eerste versie.

Naast "Verflucht" is op deze CD nog een tweede nummer te vinden dat reeds eerder op een demo K7 verscheen, nl. "Tempel" en daarmee sluit Relatives Menschsein deze CD af. Eigenlijk past dit nummer veel beter op hun eerste CD, maar laten we niet klagen; we mogen al blij zijn dat dit prachtnummer uiteindelijk ook op CD verscheen.

Dronning Maud Land : Aphorism (CD)

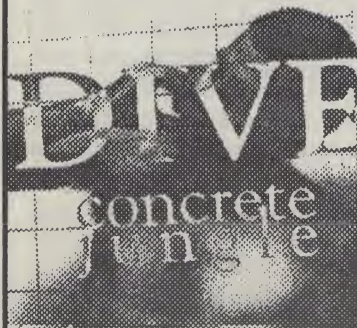
Al jaren ontstaan er groepen die in de voetsporen willen treden van The Sisters Of Mercy en Fields Of The Nephilim. Denken we maar aan bijvoorbeeld Love Like Blood of Garden Of Delight. Slechts weinigen slagen erin om kwalitatief (bijna) evengoed te klinken als eerstgenoemden, doch eindelijk is er in Duitsland een groep opgestaan die wat mij betreft hierin met grootste onderscheiding gelukt is : Dronning Maud Land, door wie een reunie van de Fields overbodig is geworden. Aphorism is de naam van hun eerste meesterwerk, dat werd gemixed door THE ROXX, en die kennen we natuurlijk als producer van de reeds legendarisch geworden duitse punkband 'Toten Hosen'.

De CD bevat negen nummers, variërend van zeer trage, zwaarmoedige klanken, tot het wat snellere gitaarwerk, dat ook typisch was voor de Fields. (Tja, de vergelijking met die groep is onvermijdbaar) toch weten de heren van Dronning Maud Land een klein beetje originaliteit in hun muziek te leggen, niet veel, maar hun muziek is dan ook zo perfect dat het deze keer eens niet stoort. Ik hoop dan ook dat ze dezelfde status toegewezen zullen krijgen als bijv. hun landgenoten van Love Like Blood, en wie weet worden ze wel zo groot als de Fields zelf ?

PLASTIC NOISE EXPERIENCE: VISAGE DE PLASTIQUE

Sinds PNE een contract met KK records afgesloten heeft, lijkt het erop dat ze muzikaal gezien een veel rustigere kant opgegaan zijn. Tegenover hun ijzersterke eerste CD *Transmission* was *String of Ice* maar flauwtjes, en deze *Visage de Plastique* is wel héél erg rustig te noemen. De muziek sluit soms nauw aan bij wat The Klinik ooit maakte, en ik meen ook enkele invloeden van Kraftwerk op te merken. Op *Transmission* klonk Plastic Noise Experience zo origineel, dat dit een topgroep moest worden in het electrocircuit, maar als ze zo verder blijven produceren, dan zullen de meeste fans vlug afhaken. Voor zover dat tenminste nog niet gebeurd is. Toch blijf ik nog geloven in hen, en als ik ze live aan het werk zie - waar ze toch vooral oude nummers spelen - vermoed ik dat ze zelf ook niet zo opgetogen zijn met hun laatste werk. Nu ja, wie deze CD toch mocht kopen, zal wellicht 1 of 2 nummers vinden die hem wel aanspreken. Inter Space b.v. ligt nog altijd in de buurt van *Transmission*, en ook *Soul of Eight Seconds*, dat gemaakt is toen ze nog bij Gothic Arts Records zaten, is best wel de moeite waard. Alleen jammer dat ik de muziek van dit nummer nog eens gehoord heb bij de inmiddels vergeten Philadelphia 5, destijds ook een KK groep...

DIVE : Concrete Jungle (CD)

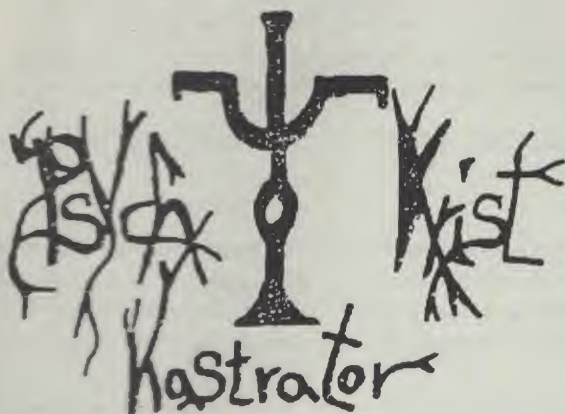
Er was een tijd dat je bij het beluisteren van een Dive-CD vreesde voor je geluidsinstallatie, en je moeder moet toen ongetwijfeld gedacht hebben dat het einde van de wereld zeer nabij was. Die tijd is voor vele gezinnen "gelukkig (?)" voorbij, want "*Concrete Jungle*" laat Dive van een veel rustigere kant zien. En hoe! Dit is misschien wel het beste produkt van Dive, ondanks het feit dat deze CD niet meer zo dreunt. Hoewel, "*Mindtorture*" kan de schrik bij je moeder toch nog even terugbrengen, maar goed, ik geloof dat ze de ergste kwellingen wel al achter de rug zal hebben.

Misschien zal niet elke Dive-fan opgetogen zijn met dit nieuw werk, maar voor mij is dit een CD van topkwaliteit, en Dive bewijst hiermee dat de beste electro toch nog altijd in België gemaakt wordt, hoewel de Belgische electro op sterven na dood is. Maar als er in ons landje nog iets gemaakt wordt, is het wel meestal van een onevenaarbaar niveau.

LEÆTHER STRIP : Underneath the laughter (CD)

Als Leæther Strip nieuw werk uitbrengt, zou iedere zichzelf respecterende electroliefhebber direct naar de platenwinkel moeten rennen om zich dat juweeltje eigen te maken. Wie nog nooit iets van deze Deense groep heeft gehoord, mist het allermooiste wat er vandaag de dag op electrogebied gemaakt wordt. Leæther Strip is zoveel als een elektronisch orgasme. Het is een drug waaraan je onmiddellijk verslaafd bent, en geeft je een kracht waarbij speed of coke onschuldige snoepjes zijn! (En 't is nog gezond ook.) Sinds "*Solitary confinement*" de technowereld overhoop gooide, is er geen leven meer zonder Leæther Strip, en als ik je vertel dat "*Underneath the laughter*" in geen enkel opzicht moet onderdoen voor eerstgenoemd werk, dan raad je al welke CD vastgeroest zit in m'n CD-speler. Frontman Claus Larsen beschouwt z'n nieuw werk als het meest veeleisende dat hij ooit gedaan heeft, en ik wil hem graag geloven. Dit is absoluut onmisbaar voor wie houdt van keiharde electro (met een boodschap).

PsychKrist Kastrator: Discordia Inter Deos (K7)

Dat men in België in staat is om zo'n bizarre en duivelse geluiden te produceren, had ik nooit gedacht. Toch is PsychKrist Kastrator Belgisch, en deze ongewone cassette is wel erg goed, vind ik. Sommige nummers, zoals "Where water comes to die", doen me denken aan Mynox Layh, andere daarentegen klinken zeer origineel, zoals "Crysalis Satanas", ongetwijfeld het knapste nummer op deze tape. Wie houdt van dit duister genre, zou ik Discordia Inter Deos sterk aanraden; 't is eens iets anders dan Goethes Erben of Sol Invictus! (Contact: Brainquake, Berthoutlaan 9, 2220 Hallaar, België)

Imminent Starvation: Emergency provision (K7)

Industriële geluiden afkomstig uit het Franstalige gedeelte van ons Belgenland. Imminent Starvation is een soloproject van Olivier Moreau, die sommigen misschien kennen van "Axiome" of "Collapse". Emergency provision is de eerste tape van Imminent Starvation en klinkt zeker niet onaardig, maar je moet natuurlijk wel houden van dit soort electro-industriële geluiden. 't Is alleszins geen tape die voor iedereen toegankelijk is, hoewel sommige nummers (zoals "Close to starvation" en "Selfdestruct") zeker niet té experimenteel klinken. Maar wat is tegenwoordig nog experimenteel? Kijk, al meer dan 10 jaar maakt men muziek zoals Imminent Starvation dat nu nog doet, en op den duur begint dat wel te vervelen. Deze tape zal waarschijnlijk vooral in het cassette-circuit blijven rondhangen, hooguit kan er wel eens een nummer op een verzamel CD belanden, maar dat is tot nu toe nog toekomstmuziek. (Contact: Olivier Moreau, 11 rue Raymond Lebleux, B-1428 Lillois, België)

Land of passion: The prayer (K7)

Deze 8-track cassette is zeker en vast de beste van Land of Passion, maar dat kon ook moeilijk anders, aangezien hun eerste cassette zo verschrikkelijk slecht was. Toen ik deze tape in m'n handen kreeg, wist ik dus dat ze waarschijnlijk beter zou klinken dan "Even death may die" of "Darksound", maar dat ze zo goed zou klinken. ?

Met nummers zoals "Lonesome guys" bewijst Land of Passion dat ze nu rijp zijn om bekender te worden, en dat er in België goede Gothic Rock kan gemaakt worden. Noch altijd zitten ze vast aan het gitaarwave/gothic genre à la Sisters en Bauhaus, maar zo erg stoort dat nu ook weer niet. En dit genre blijkt trouwens nog altijd niet volledig uitgemolken! (Contact: Mister H, 23 Cité H. Soyer, 7610 Rumes, België)

Aurora : The Land of Harm and Appletrees (CD)

Op Talitha Records (een sublabel van Music Research) verscheen onlangs dit project van Peter Spilles en Patty, beiden van Project Pitchfork. Aurora verschilt echter grondig van Project Pitchfork (hoewel op deze CD een nummer van laatsgenoemde staat, nl. Floating Dolphins).

The Land of Harm and Appletrees werd immers geschreven vanuit een vrouwelijk perspectief (althans wat de teksten betreft), en klinkt meer atmosferisch, dromerig en mystisch. Soms neigt het zelfs naar het bombastische, een beetje zoals "In the Nursery".

Toch is Aurora overwegend zachter dan Project Pitchfork, zodat het waarschijnlijk niet alle Pitchfork-fans zal bekoren (het is uiteindelijk een andere groep). Hopelijk kent Aurora voor Patty enig succes, want dit is haar groep, en wat mij betreft past deze stijl haar veel beter dan Project Pitchfork.

Absolute Body Control : Eat This (CD)

Deze CD bevat helemaal geen nieuw materiaal (voor wie zou gehoopt hebben dat Absolute Body Control heropgericht is), maar is een compilatie van vier jaar Absolute Body Control (1980-1984). Dirk Ivens (Dive) was de stichter van deze groep, en werd in het prille begin bijgestaan door Mark De Jonge en Veerle De Schepper. Mark verliet de groep al gauw, hij werd vervangen door Eric Van Wonterghem, die momenteel "zijn brood verdient" bij Insekt. Veerle De Schepper hield het ook maar één jaar uit, zodat Absolute Body Control een tweemans-formatie werd.

Echt populair werd deze groep nooit, hoewel "Is There an Exit ?" een lokale hit werd. In '84 werd de groep ontbonden, en concentreerden zowel Dirk als Eric zich op een nieuwe groep : The Klinik. Eric verliet uiteindelijk ook deze groep, en startte Insekt op.

Deze CD is eigenlijk een stukje Electronic Body Music-Geschiedenis (net als deze tekst trouwens). Het geeft de muzikale sfeer van die tijd zeer goed weer. Invloeden van "groteren" zoals Fad Gadget en DAF zijn dan ook duidelijk te horen op deze CD. Verwacht dan ook geen technologische hoogstaande CD van hen, maar "gewoon" de eerste EBM-geluiden in België.

Celtic Circle Sampler part one (2xCD)

Deze compilatie is een documentatie van het werk dat Celtic Circle de laatste jaren heeft geleverd, zo staat vermeld op deze CD. En dat ze veel werk hebben verricht, mag blijken uit het ongelooflijk groot aantal groepen dat ze hier op 2 CD's hebben verzameld (maar liefst 27 !). En dit is nog maar het begin, want het gaat tenslotte om "part one". De sampler kost bovendien belachelijk weinig, rekening houdend met de speelduur van meer dan twee uur. Niets dan lof over deze CD dus, die tot stand kwam dankzij het New Life-magazine. Wat Celtic Circle nu precies allemaal doet, is mij tot nu toe nog een raadsel. Alleszins is het een label waarop groepen zoals Provoking Noise en yelworC op zitten, maar waarschijnlijk is het veel meer dan dat. Op deze verzamel CD zijn trouwens groepen van verscheidene belangrijke labels terug te vinden, zoals X Marks the Pedwalk (Zoth Ommog), Dive (Minus Habens), Endraum (Danse Macabre) of Ghosting (Glasnost Records). Elk nummer bespreken zou te lang duren, maar toch krijg je een opsomming van wat iedereen moet overtuigen om deze CD te kopen : Goethes Erben : Bunter Rauch (een nieuw nummer), Das Ich : Sonne, Mond und Sterne (Live), Lacrimosa : Seele im Not (Mix) en het hoogtepunt van deze CD : Crucified West van yelworC. Ik veronderstel dat er wel minstens een paar groepen op staan waarvan de "Dark Entries"-lezer houdt; zoniet kan ik mij moeilijk inbeelden dat ik nog een volgend magazine aan hem zal verkopen.

Artwork : Artwork (CD)

Artwork is geen groep. Artwork is ook geen soloproject, daarvoor drukken de gastvocalisten teveel hun stempel op dit werk. We zouden kunnen stellen dat Jochen Schoberth de stichter is van Artwork, vocaal bijgestaan door Edward Ka-Spel (Legendary Pink Dots), Oswald Henke (Goethes Erben), Eric Burton (Catastrophe Ballet) en Jan Kunold, ieder met zijn eigen typische stijl. "Zeitrad" bijvoorbeeld klinkt tamelijk Goethes Erben-achtig, en zo levert elke hogervermelde muzikant een unieke bijdrage aan deze CD.

Jochen maakt hier gebruik van neo-klassieke elementen doordrenkt van een wel zeer treurig gevoel dat deze CD in z'n geheel overheerst. Het is duidelijk dat dit een pareltje van hoogstaande kwaliteit is, maar ik vraag me toch af of Artwork in staat is om deze kwaliteit in hun eventuele volgende werk te kunnen handhaven. Dat zal toch de toekomst moeten uitwijzen, en met welke artiesten dan Jochen Schoberth zal samenwerken ?

Serpents : Terminal Breath (CD)

Verscheidene samplers (o.a. de eerste Art & Dance) brachten ons reeds in contact met deze dark techno formatie uit Hamburg, die nu met Terminal Breath hun debuut maken dankzij het Gothic Arts-label.

Globaal gezien valt deze CD wel mee, maar toch had ik er meer van verwacht. De kracht van nummers zoals "Die Sonne" is hier ver te zoeken, hoewel "Das Zweite Leben" zeker niet moet onderdoen voor "Die Sonne". Maar dat is dan ook veruit het enige harde nummer op Terminal Breath. Nee, wie houdt van stevige electro, zal waarschijnlijk ontgoocheld zijn door dit werk.

Veel originaliteit leggen de Serpents ook al niet in hun muziek; "Dying Angels" bijvoorbeeld klinkt als een duister afkooksel van Nitzer Ebbs' "Let Beauty Loose". En "Das Zweite Leben" is nogal sterk gebaseerd op "Mutter Plastik" van Das Kombinat (die eveneens in Hamburg wonen).

Maar kom, het is niet mijn bedoeling om deze CD af te breken, want er staan wel een aantal goede nummers op. Desondanks de invloed van Das Kombinat is "Das Zweite Leben" toch een prachtig electronummer (originaliteit is niet altijd even belangrijk, zie je). In z'n totaliteit is dit m.a.w. lang geen slechte CD, hoewel ik toch hun hardere werk verkies, zoals "Die Sonne" of "Your Life".

Groep	Titel	Pag
Absolute Body Control	Eat This	26
Armageddon Dildos	Homicidal Dolls	20
Art & Dance 4		14
Artwork	Artwork	26
Aurora	The land of Harm and Appletrees	26
Bizarre Alliance	Mind the Gap	19
Blessing in disguise	Lovesong	16
Calva Y Nada	Monologue Eines Baumes	14
Celtic Circle Sampler part one		26
Christian Death	The Path of Sorrows/Invocations	14
Das Grabgewölbe	Gewissenlos	17
Death in June	Cathedral of tears	15
Der Prager Handgriff	Anglistige Tauschung	19
Dive	Concrete Jungle	24
Dronning Maud Land	Aphorism	23
Fortification 55	The Doll	22
Fortification 55	Anthropology	23
Girls under glass	Christus	16
Goethes Erben	Leben im Niemandsland	22
Hypnoskull	Hypnoskull	21
Imminent Starvation	Emergency Provision	25
Induktion Varianz und deren Folgen		19
Land Of Passion	The Prayer	25
Leaether Strip	Underneath the laughter	24
Lescure 13	Face d-evil - d-evil face	15
Mephisto Walz	Terra-Regina	17
Orange Sector	Faith	18
Ordo Equitum Solis		16
Panic on the titanic	Gold, Clouds, Desire	18
Placebo Effect	Slashed open	22
Plastic Noise Experience	Visage de Plastique	24
Project Pitchfork	Carrion	20
PsychKrist Kastrator	Discordia Inter Deos	25
Relatives Menschsein	Die Ewigkeit	23
Sabotage Que'est-ce que c'est ?	In your world	21
Sabotage, Qu'est-ce que c'est ?	Tumulte	18
Serpents	Terminal Breath	26
Spirit Sampler Vol 1		20
Suicide Commando	Electro Convulsion Therapy	15
The Eternal Afflict	Jahweh Koresh	17
Wolfsheim	Popkiller	21
X-Marks The Pedwalk	Human Desolation	14

